

Gün Gamlı Hal Yaslı Kalp Efkârı

– Yazan Adam · 22 Mayıs 2013

Ne vakit hüzünlenip, titresem!

Gözüm arkadayken hicranın demini terennüm etsem

Boynu bükük olarak bir köşede inleyim kendimden geçsem, neyi seyretsem

İbretin rüknünde, idrakin sökününde, hülyanın seraplaşan melaliyle söz mü etsem

Ne dile gelen mısralar vurgundur

Ne yıllara sâri bekleyen umutlar solup sararan urdur

Nefesi kesen, hazin bir şekilde hicranı davet eden hevesi heyecan sunumdur

Yar olmak, hal iklimini yudumlamak, aşk demine kanıp sevdaya koyulmak nurdur

Aynileşmek, halleşmek değildir

Refakat eden her kim varsa, uzletin farkın anlamazsa

Yaşarken ve heyecanın eşiğinde badeyken, ölümün masumluğunu anlamazsa

Nara atsa, hariyla buharlaşsa, nar için zevkine dalsa, kepuzeler refakatiyle ağlasa

Her gün bir vesileyle falını açsa

Talebi ve beklentisi maksat olunca, sunum pik yapsa

Dile gelen her ne varsa, ar kalbin ikliminden uzaksa, varlık yüreği kuşatmışsa

Dalgalar hıçkırtsa, sema haşmetiyle yıldırım akıtsa, akıl hesabın eşiğinden uzaksa

Gün batımı, şafağın umudunda

Seherlerden sökün eden irfan, arza seslenen ezan nurda

Hadsiz ve sınırsız ne var durma söyle, kapasite kimin derdinde haydi sus de

Mezarın feyzi, nefesin fendi, insanın idraki akıl için hüküm değil mi ruh fevki inde

Aşk; ilhamıyla nurdur kul için

Keyfilik kimin derdiyse, tensellik iradi kaygıysa, seçim

Geçim ise halin bendinde, ruhun dirliğinde, mizanın her payesinde, akıl niçin

Öyle bir gün ki o, elem dert mi, inleyen can heves mi, çare adına hıçkırmak yeter mi

Mustafa CİLASUN